

[Socialministeren.]

om Pladser. For øvrigt antager jeg, at det Svar, der forhaabentlig kommer frem i Venstrebladene i Morgen, vil tilfredsstille det ærede Medlem Hr. Brorsen, ikke fordi jeg har forandret Opfattelse, men fordi han formentlig bedre forstaar min Opfattelse, naar han læser det.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen sagde, det var rart, om hans Udtalelse om Sociallovgivningen som et neutralt Omraade kunde være blevet staaende, men at det var udelukket som Følge af Kanslergadeforliget. Nu gad jeg se den Minister, som ikke vilde forsøge paa at gennemføre sine Forslag, saa snart han kunde se en Lejlighed dertil, navnlig da, naar han ved, at et saa stort Lovgivningsomraade som f. Eks. Sociallovgivningen, hvis man ser i Almindelighed paa dansk Politik, normalt ikke vil kunne gennemføres paa mindre end 25 Aar, og navnlig ogsaa naar man ved, at der i de tre Aar, Forslaget havde ligget paa Tingets Bord, overhovedet ikke var vist nogen virkelig Bestræbelse fra konservativ Side for at gennemføre det. Men hvis selve Socialreformens Problemer, alt det, Socialreformen omhandler, er et neutralt Omraade, saa bliver det virkelig ved at være et neutralt Omraade, og saa vil jeg anbefale det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, paa Grund af hans store Interesse for disse Problemer, ogsaa fremtidig at behandle dem som et saadant og ikke drage dem ind i den Taage af Lidenskab, som altid opstaar der, hvor i hvert Fald han kæmper politisk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Til den højtærede Undervisningsminister blot dette: Da den højtærede Minister erklærer ikke at kende det af mig fremdragne Tilfælde fra Forældreraadetsvalg i Esbjerg og en Artikel i „Socialisten“, kan jeg selvfølgelig ikke faa direkte Svar af ham paa mit Spørgsmaal. Men Ministeren mente, jeg havde rettet Spørgsmaalet til ham som Minister. Det gjorde jeg ikke, og derfor kan der ikke være Tale om noget Diktatur eller Ensrettethed. Men det, jeg ønskede, var, at Ministeren skulde være staaet op her og have erklæret det, som han egentlig indirekte erklærede, at han ikke ønskede en partipolitisk Agitation ind i Skolens Arbejde. Og da Ministeren erklærer sig enig med mig i mit Syn paa Sagen, saa gaar jeg ud fra, at han, hvis de af mig fremdragne Tilfælde

viser sig at være, som jeg har forklaret dem, vil gøre den betydelige Indflydelse, han har i sit Parti, gældende.

Den højtærede Finansminister sagde, at Kendsgernerne kan man ikke rokke ved. Det er jeg enig med Ministeren i. Men naar Ministeren saa stadig holder paa dette, at Brøden, der er sket, er, at man har ikke faaet Besparelser med paa indeværende Aars Finanslov — og Finansministeren selv erklærer her, at Finansloven var til tredie Behandling den 20. Marts, og vi gik til Partierne med de Forslag, der var kædet sammen som en Helhed, saa vidt jeg erindrer, den 9. Marts —, vil Ministeren saa mene, at man da i Løbet af de Dage kunde være naaet til et Resultat, saa det kunde være kommet paa indeværende Aars Finanslov? Nej, højtærede Finansminister....

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Det ærede Medlem Hr. A. Svensson har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Svensson: Landbrugsministeren søgte paa ny at give min rent saglige Henstilling om Midler til sønderjyske Akkordudvalg en politisk Bismag. Ministeren syntes ikke rigtig at forstaa den Alvor, der ligger bagved. Jeg vil gerne spørge Ministeren: Vil Ministeren og den høje Regering tage Ansvaret for, at Tvangsauktionerne i den kommende Vinter rasler ned over den sønderjyske Befolkning? For det vil nemlig efter alle kyndiges Mening blive Følgen af, at disse Midler ikke stilles til Raadighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Som Resultat af den højtærede Statsministers Udtalelser før konstaterer jeg, at Statsministeren blankt har afvist ethvert Krav om at forstærke Værnemagten — jeg skal ikke sige Forsvarsmagten for ikke at støde de højtærede Ministre — med Bevillinger ud over dem, der er hjemlet ved 1932-Ordningen, altsaa blankt har afvist at tage de indtrængende Henstillinger til Følge, som er kommet fra de øverste militære Myndigheder, og dette sker under en verdenspolitisk Situation af den Karakter, af den Alvor, som jeg mener, jeg har dokumenteret i de Indlæg, jeg hidtil har fremsat. Derimod var Statsministeren villig til at foretage tekniske Omlægninger inden for Rammen af den gældende Forsvarsordning i det Omfang, det er muligt — det er kun muligt i meget